

Moltes persones s'han sorprès davant del comunicat d'una de les principals organitzacions d'extrema esquerra que deia el dissabte: "*Aquesta barbàrie abjecta en ple París respon a la violència també cega i encara més mortífera dels bombardejos perpetrats per l'aviació francesa a Síria*". Molts militants, que no se sorprenen amb aquesta retòrica, senten un cert malestar, no sols a causa d'un sol comunicat (poden trobar-se'n de prou pitjors) sinó, sobretot, perquè les discussions sobre el terreny es fan difícils. Les reaccions d'una part de l'extrema esquerra davant dels atemptats han revifat, en efecte, incomprendiments i divisions i, inclús, les han amplificades en relació amb gener. Aquesta vegada els terroristes no han atacat "blasfems i jueus", per usar una fórmula pestilent però reveladora. Aquesta vegada en el carrer s'ha abatut gent sense cap discriminació per part dels assassins, a muntons. Es podria pensar que inclús els antiimperialistes pro-Hamas o els amerats amb la penetració d'idees exteriors a l'extrema esquerra (tolerància davant de les convergències roigmarrons, conspiracionisme, antisemitisme, racialisme, rebuig total a la laïcitat, etc.), inclús aquests es presentarien més "calmats" en relació amb gener. Que rebutjaren ser *Charlie*, val. Però açò? I no obstant això, quan inclús els hospitals de París estaven plens de ferits greus, s'ha vist tornar a florir comunicats i discursos, a saber quin d'ells més problemàtic: falta de compassió envers les víctimes, explicació si fa o no fa franca "ens ho teníem merescut", autocensura sobre l'islam polític per por de reaccions contra els musulmans o suposats musulmans.

Enfront d'això hem de ser capaços de mantenir-nos sobre alguns eixos importants:

* Donar proves d'empatia real envers les víctimes, no recitar una lliçó com sota qualsevol circumstància amb un to altiu i menyspreatiu, no caracteritzar amb lleugeresa les reunions en homenatge a les víctimes de "reaccionàries".

* No dubtar en caracteritzar l'islamisme gihadista d'Isis com a feixista, o com a mínim com marcadament feixistizant: antiobrer, antidones, antihumà, amb mètodes terroristes avorribles que RES justifica, inclús ni el nostre propi imperialisme.

* Afirmar el nostre dret a criticar l'islam polític com a un corrent reaccionari, inclús sota les seues formes no terroristes, el nostre dret a criticar totes les religions també. No es pot recolzar la resistència dels kurds en l'Orient Mitjà i prohibir-nos-la ací per temor de recuperacions racistes.

Hi haurà altres atemptats, altres còleres contra la idiotesa dels mateixos discursos. Cal que en carreguem. En aquest context ens cal existir, amb la nostra pròpia veu.

Stéphane J.